

ת"פ 12875/12/15 - מדינת ישראל נגד ינון אליה ראובני, מרדכי מאיר

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 12875-12-15 מדינת ישראל נ' ראובני(עציר)

ואח'

בפני כבוד השופטת אושרית הובר הימן

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. ינון אליה ראובני (עציר)

2. מרדכי מאיר

הנאשמים

גזר דין - לנאשם 2

1. הנאשם 2 (להלן: "**הנאשם**") הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן, בביצוע שלוש עבירות של הפרת הוראה חוקית - לפי סעיף 287 (א) לחוק העונשין, והכל כפי שיפורט להלן:

א. כתב האישום המתוקן:

עפ"י האישום הראשון, ביום 24.04.15 במסגרת תיק מ"י 39253-04-15, הורה בית משפט השלום בירושלים, על שחרור הנאשם בתנאים מגבילים, אשר כללו איסור יצירת קשר עם הנאשם 1, למשך 45 ימים. בניגוד להוראה זו, ביום 11.05.15, בשעה 00:35 או בסמוך לכך, ברח' דרך האבות 336 במושב יד בנימין, נסע עם הנאשם 1 יחד ברכב.

עפ"י האישום השני, ביום 12.05.15, במסגרת תיק מ"י 22563-05-15, הורה בית משפט השלום על הארכת תקופת ההוראה החוקית, לתקופה נוספת בת 45 ימים. למרות זאת, ביום 04.06.15, בשעה 09:00 או בסמוך לכך, בפנייה מכביש 3 לכביש 6, נסע הנאשם יחד עם הנאשם 1 ברכב. בנסיבות אלו, כרז השוטר דרור בר לב לרכב לעצור. מיד עם עצירת הרכב בשולי הכביש, פתח הנאשם את דלת הרכב השמאלית האחורית ונמלט מהמקום, וזאת בעוד השוטר מתייחג'ה קורא לו לעצור.

עפ"י האישום השלישי, ביום 04.06.15 במסגרת תיק מ"י 10189-06-15 הורה בית משפט השלום בירושלים על הארכת תקופת ההוראה החוקית בשלישית, לתקופה נוספת בת 30 ימים. למרות זאת, ביום 17.06.15, בשעה 18:00 או בסמוך לכך, בתחנת הדלק "דלק" במושב יד בנימין, שהה הנאשם יחד עם הנאשם 1.

2. תחילה, כפר הנאשם במיוחס לו, אך בהמשך ביקש לחזור בו מכפירתו ולהודות, במסגרת הסדר טיעון, בכתב

אישום מתוקן.

3. לאחר הרשעתו, הופנה הנאשם למתן תסקיר חובה של שירות המבחן, לרבות לשאלת ביטול ההרשעה. בנוסף, לאחר שמיעת הטיעונים לעונש הופנה הנאשם למתן חוות דעת הממונה על עבודות שירות.
4. ראוי לציין, כי תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם ניתן כבר ביום 07.01.18, וכי הטיעונים לעונש נשמעו כבר ביום 21.03.18. מאז, נדחה מועד מתן גזר הדין מעת לעת, בשל הצורך בקבלת חוות דעת הממונה על עבודות שירות אשר נתקל בקשיים- תחילה, בשל אי התייצבות הנאשם לפניו ולאחר מכן הואיל ונדרש לאישורי משטרת ישראל ושב"כ נוכח אופיין של העבירות.

ב. תסקיר שירות המבחן

5. מן התסקיר עולה, כי הנאשם הינו רווק בן 20, לומד בישיבה בירושלים, בה שוהה בתנאי פנימייה. לאחרונה, החל לעבוד כרתך בעיר דוד.
6. התסקיר מתייחס לרקע המשפחתי של הנאשם, שהינו בן למשפחה הכוללת זוג הורים ושישה ילדים, שעלתה לארץ מארה"ב בשנת 1999.
7. הנאשם למד בבית ספר יסודי, אולם מאז גיל 12, לא למד במסגרות חינוכיות פורמליות. שירות המבחן מעריך, כי לאורך השנים חווה קשיים רגשיים והתקשה בהסתגלות למסגרות וקבלת מרות. בהיותו בן 15, עזב הנאשם את בית הוריו והתגורר בחווה בשומרון בה עבד בהתנדבות כרועה צאן, כמו כן התפרנס מעבודה מזדמנת בבנייה. בתקופת מגוריו בחווה הכיר את נאשם 1 וחברים נוספים אשר הקשר עימם סיפק עבורו צרכים חברתיים לא ממומשים. לדברי הנאשם, הוא אוהב את עבודתו הנוכחית כרתך, ומעוניין בעתיד לפתוח עסק משלו בתחום האלומיניום.
8. ביחס למשפחתו של הנאשם, נכתב כי המשפחה מתקשה להוות גורם ממתן ומרסן עבורו. עוד צוין, כי נעשו ניסיונות רבים ע"י שירות המבחן להיפגם עם הורי הנאשם, אולם הם סירבו בתוקף להגיע לפגישה.
9. הנאשם נעדר הרשעות פליליות קודמות.
10. ביחס לעבירות בהן הורשע הנאשם בתיק זה, הנאשם מסר כי אינו רואה במעשיו פסול, והתרשמות שירות המבחן הינה כי יחסו לעבירות מטשטש ומצמצם. הנאשם ייחס את המפגשים עם נאשם 1 לנסיבות מקריות בלבד. בנוסף, עפ"י התסקיר הנאשם מתקשה להציב גבולות להתנהגותו וחש שנעשה לו עוול מאחר ולתפיסתו, גורמי אכיפת החוק עוקבים אחריו באופן מוגזם ורואים בו גורם עוין. עמדות אלו, כך עפ"י תסקיר שירות המבחן, עלולות לחזק את הצדקותיו ביחס ללגיטימיות מעשיו ולהגביר את הסיכון לביצוע עבירות דומות בעתיד.

11. בהערכת הסיכון להישנות העבירה אל מול הסיכוי לשיקום, התייחס שירות המבחן לעובדה שמגיל צעיר התקשה הנאשם להסתגל למסגרות פורמליות וביסס שייכות חברתית בקרב קבוצה בעלת עמדות לאומניות נוקשות, על רקע זה, מתקשה לקבל את הוראות גורמי אכיפת החוק ולהציב גבולות להתנהגותו. עוד ציין שירות המבחן, את התרשמותו שהנאשם רואה את התנהגותו כלגיטימית, תוך שהוא נוטה לטשטש ולצמצם את היותה עוברת חוק, את העובדה שמשפחתו אינה מהווה גורם ממתן ואת היעדר רצונו לעבור הליך טיפולי ושיקומי. כגורמי הסיכון לשיקום מונה שירות המבחן את העובדה שהנאשם עובד כיום בעבודה מסודרת כרתך ומבטא רצון להמשיך ללמוד את התחום ואף לפתוח עסק משלו בעתיד. לסיכום, מעריך שירות המבחן כי הסיכון להישנות העבירות ע"י הנאשם הינו גבוה.

12. לאור הדברים האמורים, וכן נוכח העובדה שלא הוצג חשש לפגיעה מוחשית בנאשם כתוצאה מהרשעתו, לא בא שירות המבחן בהמלצה לביטול הרשעתו של הנאשם, על אף העדר עבר פלילי. המלצתו העונשית של שירות המבחן, הינה למתן עונש מוחשי שיקומי ומרתיע, לשם הצבת גבול ברור, בהתחשב בגילו הצעיר של הנאשם ובהעדר הרשעות קודמות, בהיקף של 180 שעות של"צ, בנוסף להטלת עונש מאסר מותנה.

ג. טיעוני הצדדים לעונש:

13. בטרם אפרט טיעוני הצדדים לעונש לגופם, ראוי כי אתייחס למצב המשפטי שנוצר במקרה זה שלפניי. בענייננו, ניתן על ידי גזר הדין בעניינו של הנאשם 1, ביום 19.07.17. באותו גזר דין, קבעתי כי מתחם הענישה הנוהג בעבירות של הפרת הוראה חוקית מסוג זה בו עסקינן נע בין מאסר מותנה לבין מאסר בפועל בן כמה חודשים, וגזרתי על הנאשם 1 שישה חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים ועונשים נוספים. בטרם נשמעו הטיעונים לעונש בעניינו של הנאשם 2, דן כב' בית המשפט המחוזי בערעורה של המאשימה על גזר דינו של הנאשם 1 (**עפ"ג 7380-09-17**) וקיבל טענתה כי יש להחיל את מתחם הענישה שנקבע בפסק דינו של כב' בית המשפט העליון ב - **ע"פ 1261/15 מ"י נ' דלאל** (להלן - "**עניין דלאל**"), היינו 3 - 12 חודשי מאסר בפועל. כן, קבע כב' בית המשפט המחוזי, כי בנסיבות המקרה והנאשם 1, יש להחמיר את עונשו ומבלי למצות עימו את הדין, כדרכה של ערכאת ערעור, גזר עליו 2 חודשי מאסר בפועל. שני ב"כ הצדדים התייחסו בטיעוניהם לפסק דינו של המחוזי בעניינו של הנאשם 1.

14. עוד יוער, כי מאחר ולא נטען מאומה במסגרת הטיעונים לעונש לשאלת ביטול ההרשעה, אני רואה את הנאשם כמי שזנח טענה זו (ונראה, כי טוב שכך עשה) ולכן לא אדון בה.

טיעוני המאשימה:

15. **ב"כ המאשימה**, הדגישה את הפגיעה בערכים המוגנים שנגרמה כתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם, שהם הגנה על שלטון החוק, שמירה על הסדר הציבורי וכן כיבוד החוק ומערכת בית המשפט. לטענת המאשימה חומרת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה זה הינה ברף הבינוני גבוה, שעה שהנאשם שב וביצע את אותה עבירה של הפרת הוראה חוקית, תוך קלות דעת ובאדישות וזלזול, למרות שכבר נחקר ונעצר. עוד עמדה ב"כ המאשימה על תכלית ההוראה החוקית, אשר ניתנה לצורך השמירה על ביטחון המדינה.

16. לענין מתחם הענישה, טענה ב"כ המאשימה, כי בית המשפט המחוזי כבר התבטא במקרה זה וקבע שמתחם הענישה שחל הוא זה אשר נקבע בענין דלא, היינו בין מספר חודשי מאסר ועד לשנת מאסר לצד ענישה נלווית.

17. בהתייחס לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, טענה ב"כ המאשימה, כי אמנם עסקין בנאשם שהינו נעדר עבר פלילי, אולם אין מדובר בעניינו במעידה חד פעמית, שכן זהו מקרה של הפרה חוזרת של ההוראה ולמעשה הודה והורשע בביצוע שלוש עבירות. נטען, כי תסקיר שירות המבחן שניתן בעניינו של הנאשם מעלה תמונה בעייתית של נאשם שלא רואה דבר שלילי במעשיו, מטשטש ומצמצם מהתנהגותו, זאת חרף הזמן שחלף מאז ביצוע העבירות, וכי יש לשקול את הערכת שירות המבחן לסיכון גבוה להישנות העבירות, בפרט על רקע השתייכותו של הנאשם לקבוצות בעלות עמדות לאומניות נוקשות. בנוסף, הנאשם שולל כל צורך טיפולי.

18. לאור האמור, נטען ע"י המאשימה, כי המלצת שירות המבחן אינה מתיישבת עם האמור בתסקיר ואינה הולמת אותו ועל כן התבקש בית המשפט שלא לקבלה בעת מתן גזר הדין.

19. לבסוף, ביקשה ב"כ המאשימה לאבחן בין עניינו של הנאשם 2 לזה של הנאשם 1, שאמנם עברו של זה האחרון אינו נקי, אך בתיק שבכותרת הורשע בביצוע עבירה אחת בלבד של הפרת הוראה חוקית. נטען, כי מאחר ובית המשפט המחוזי לא מיצה את הדין עם הנאשם 1 נגזרו עליו 2 חודשי מאסר בפועל בלבד, והואיל שעניינו של הנאשם 2 הינו חמור בהרבה, עתרה המאשימה להטיל עליו 7 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס והתחייבות כספית.

טיעוני הנאשם:

20. מנגד, עתר ב"כ הנאשם, כי בית המשפט יאמץ את המלצת שירות המבחן ויגזור על הנאשם עונש צופה פני עתיד בשילוב עם צו של"צ.

21. ב"כ הנאשם ביקש להדגיש בטיעונו, כי הנאשם אינו נשפט על דעותיו או השתייכותו לקבוצה כזו או אחרת, אלא על מעשיו.

22. לענין מתחם הענישה, טען ב"כ הנאשם כי על בית משפט זה לשוב ולקבוע כי מתחם העונש ההולם נע בין עונש צופה פני עתיד לבין מספר חודשי מאסר בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות, כפי שקבע בעניינו של הנאשם 1. נטען, כי עסקין בהפרות הוראה חוקית, ברף הנמוך, מאחר ואין כל אינדיקציה שהמפגש בין הנאשמים נעשה לצורך מטרה עבריינית כלשהי, לא נילוו להן עבירות נוספות ולא נגרם נזק כתוצאה מאותן הפרות. לפיכך, נטען, כי מתחם הענישה שנקבע בענין דלאל אותו אימץ בית המשפט המחוזי בערעור על עניינו של הנאשם 1, אינו מתאים לנסיבות המקרה דנן, שכן שם מדובר היה בהפרות בנסיבות חמורות לעין שיעור, ואימוצו במקרה זה מהווה טעות.

23. ביחס לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה ומיקומו של הנאשם בתוך מתחם הענישה, נטען כי יש למקמו ברף התחתון של המתחם, היות ומדובר בנאשם צעיר, שביצע את העבירות בהיותו בן 18, נעדר עבר פלילי, שבחר להודות ובחר נטל אחריות וחסך מזמנו של בית המשפט. נטען, כי אף שתסקיר המבחן מעלה בעייתיות מסויימת, בכל זאת בא שירות המבחן בהמלצה, וכי בעצם ניהול ההליך וההרשעה יהיה בכדי להרתיע את הנאשם מלחזור על ביצוע העבירות בעתיד. עוד נטען, כי הנאשם מנהל אורח חיים נורמטיבי, לומד בישיבה ועובד למחייתו.

24. ב"כ הנאשם 2 ביקש לאבחן את עניינו מעניינו של הנאשם 1. אף שהנאשם 1 הורשע בעבירה אחת בהליך זה, הרי שהוא בעל עבר פלילי והורשע בפשע חמור של הצתת כנסיה. התסקיר בעניינו היה שלילי, נקבעה רמת מסוכנות גבוהה ושירות המבחן לא בא בהמלצה כלל בעניינו. לכן, נטען כי מאחר ועניינו של הנאשם 1 הסתיים במאסר בפועל למשך חודשיים, עתירת המדינה לגזור על הנאשם 2 שבעת חודשי מאסר בפועל אינה פרופורציונאלית.

25. לבסוף, הפנה ב"כ הנאשם 2 לדו"ח ועדת דורנר, כחלק מן השיקולים שעל בית המשפט לשקול, כאשר הוא בוחן את עתירת המדינה לכליאה ממשית לתקופה ממושכת של צעיר נעדר עבר פלילי.

26. בדברו האחרון בטרם מתן גזר הדין, אמר הנאשם לבית המשפט כי הוא מצטער על מעשיו וציין כי בתקופה שחלפה לא הסתבך בהסתבכות נוספת עם החוק.

ד. חוות דעת הממונה על עבודות שירות

27. לאחר הטיעונים לעונש ובטרם מתן גזר הדין, הוריתי על מתן חוות דעת מטעם הממונה על עבודות השירות בעניינו של הנאשם 2. כפי שצוין לעיל, מתן חוות הדעת התעכב פרק זמן לא מבוטל, כפי שנמסר לבית המשפט ע"י הממונה - תחילה, בשל אי התייצבות הנאשם כפי זימונו ולאחר מכן, בשל הצורך בקבלת אישורי משטרת ישראל והשב"כ נוכח אופיין של העבירות בהן הורשע הנאשם.

28. מחוות הדעת שהתקבלה ביום 25.11.18 עולה כי הנאשם נמצא מתאים לביצוע עבודות שירות וניתנה המלצה לשיבוצו. עם זאת, נוכח המגבלות במקרה דנן, עלה בידי שירות המבחן למצוא מקום אחד בלבד המתאים להעסקתו של הנאשם בעבודות שירות במרחב הגיאוגרפי של אזור מגוריו, וזאת בישיבת הכותל המערבי בירושלים. הממונה על עבודות שירות עתר, כי בית המשפט יבהיר לנאשם כי בנסיבות אלו, שנמצא מקום יחיד להשמתו, נדרשת התחייבות להתייצבות קבועה וסדירה במקום תוך הקפדה על הכללים לריצוי העונש בעבודות שירות, שכן באם הנידון לא ישתלב במקום זה, הרי שאין בנמצא מקום אחר.

ה. דין והכרעה:

האם עסקינן באירוע אחד או שמא במספר אירועים:

שאלה ראשונה שיש לבחון, הינה האם מדובר באירוע אחד הכולל מספר עבירות ואישומים, או שמא לפנינו מספר אירועים נפרדים. דעתי היא, כי חרף הדמיון בין המקרים המפורטים בשלושת פרטי האישום, העשוי להוביל ליישום מבחן הקשר ההדוק שנקבע ב - ע"פ 4910/13 **ג'אבר נ' מדינת ישראל** (29.10.14), ראוי לראות את העבירות שביצע הנאשם כמספר אירועים שונים ונפרדים. אמנם, עסקינן במקרים חוזרים של הפרת אותה הוראה חוקית שתוקפה הוארך מעת לעת, בעצם יצירת הקשר בין הנאשם 2 לנאשם 1, אולם אלו הם מקרים נפרדים שלא נטען וממילא לא הוכח קשר ביניהם (להפך, לפי תסקיר שירות המבחן דווקא הנאשם טוען למקרויות המפגשים), המקרים קרו במרחק זמן זה מזה (כ - 3 שבועות בכל פעם), ולמעשה כל אחד מהמקרים עומד היטב בזכות עצמו ולא הוכח כי ניתן לראות בהם חלק ממסכת עבריינית אחת (ר' למשל, ע"פ 5668/13 **מזרחי נ' מדינת ישראל**; עפ"ג 12662-08-17 **מדינת ישראל נ' יעקב כהן**).

עם זאת, אבהיר כבר עתה שבכוונתי להטיל עונש אחד בגין מכלול האירועים, שכן בהינתן שמדובר בעבירות זהות שבוצעו בנסיבות דומות, ענישה נפרדת נראית בעיני מלאכותית.

מתחם העונש ההולם

29. כאמור, מצויים אנו במצב משפטי שבו כב' בית המשפט המחוזי הביע דעתו באשר למתחם העונש ההולם בעת שבחן את עניינו של נאשם 1 **בתיק זה**, אימץ והחיל עליו את מתחם הענישה שנקבע בעניין דלאל. זאת עשה, לאחר שהונחו לפניו נסיבות המקרה הספציפי (ואף בחומרה פחותה, שכן הנאשם 1 הורשע בעבירה בודדת של הפרת הוראה חוקית). בכך, הציב כב' בית המשפט המחוזי את אמת המידה, שעל פיה מונחה בית משפט זה לפסוק. פסיקתו של בית המשפט המחוזי, על פי שיטתנו, מנחה את בתי משפט השלום, כך שצרכים להתקיים טעמים מיוחדים המצדיקים סטייה ממנה. איני סבורה, כי ב"כ הנאשם הציג טעמים המצדיקים סטייה חריגה זו, בפרט כאמור שעסקינן בפסיקה שניתנה באותו עניין ממש בו אנו דנים. אם כן, בהתאם לפסק הדין המנחה שניתן בעניינו של הנאשם 1 ב - עפ"ג **7380-09-17**, מתחם הענישה החל בעניינו נע בין 3 חודשים ועד 12 חודשי מאסר בפועל.

30. כפי שעמד בית משפט זה בגזר דינו של הנאשם 1, גם כאן **הערכים המוגנים**, אשר נפגעו בביצוע העבירות הינם הגנה על שלטון החוק, שמירה על הסדר הציבורי, כיבוד החוק ומערכת המשפט.

31. **מידת הפגיעה** בערכים המוגנים במקרה זה, הינה ברף הבינוני, שכן הפרות ההוראה החוקית לא לוו בעבירות נוספות, אך מנגד מדובר בהפרות חוזרות של אותה ההוראה, ובנוסף באירוע המפורט באישום השני, הנאשם 2 שנמצא עם הנאשם 1 ברכב, נמלט מהשוטרים שהיו במקום.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות

32. בגזירת העונש המתאים לנאשם, יש מקום להתחשב בנסיבותיו האישיות, אשר אינן קשורות בביצוע העבירות.

נסיבות אלה נלמדות מטיעוני ב"כ הנאשם לעונש, מתסקיר שירות המבחן ומדברי הנאשם לבית המשפט.

33. שקלתי את גילו הצעיר של הנאשם כיום, ועוד יותר בעת ביצוע העבירות. עוד התחשבתי בעובדה שהנאשם נעדר עבר פלילי.

34. הנאשם בחר להודות בעבירות המיוחסות לו, ובכך חסך מזמנם של עדי התביעה ושל בית המשפט. בדברו האחרון הביע צער על מעשיו. בנוסף, הנאשם עובד למחיתו ולומד בישיבה, ונראה כי כיום מנהל אורח חיים נורמטיבי.

35. מאידך, יש ליתן משקל משמעותי בקביעת העונש להערכת הסיכון להישנות העבירות, כפי שניתנה ע"י שירות המבחן, לפיה קיים סיכון גבוה כי הנאשם יבצע עבירות דומות בעתיד, זאת נוכח יחסו המצמצם לביצוען וההתרשמות כי הוא רואה בהתנהגותו כלגיטימית. כאמור לעיל, עפ"י התסקיר, מאפייני אישיותו של הנאשם, נטייתו לפרוץ גבולות וחוסר הבנתו את חומרת מעשיו - בפרט בתחום הפרת הוראות חוקיות - כך שיתאימו לתפיסת עולמו ולעמדותיו האידיאולוגיות, חוסר יכולת להיענות לסמכות, הם אלו המעלים את רמת הסיכון בעניינו להישנות העבירה. לעניין זה יודגש, כי ברור לכל שהנאשם אינו נשפט על עמדותיו האידיאולוגיות או השתייכותו לארגון כזה או אחר, אך מנגד לא ניתן להתעלם מכך שהם אלו הם שעמדו בבסיס ביצוע העבירות על ידו ומכאן הסיכון כי גם בעתיד יובילו אותו לפעול בניגוד לחוק, לשלטון החוק ולהפרת הסדר הציבורי. לכל אלו, יש להוסיף את העובדה שהנאשם שולל נזקקות טיפולית, ובכך למעשה נמנעת התערבות של גורמים מקצועיים שעשויה הייתה לצמצם את הסיכון הנשקף ממנו.

36. לאור האמור לעיל, גם בשים לב לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, סברתי כי יש למקם את עניינו של הנאשם ברף האמצעי של מתחם הענישה.

37. כאמור לעיל, המליץ שירות המבחן על ענישה בדמות של"צ והטלת מאסר מותנה. לאחר שבחנתי את כלל השיקולים הרלוונטיים, בשים לב למתחם הענישה ולנסיבות המקרה והנאשם, סברתי כי אין מקום לקבל את המלצת שירות המבחן, שכן לא יהיה בענישה המוצעת די בכדי להרתיע את הנאשם מלשוב ולהפר את החוק. יחד עם זאת, אני סבורה כי גזירת עונש של מאסר בכליאה ממשית לתקופה ממושכת, כפי שעתרה המאשימה, על נאשם צעיר ללא עבר פלילי, אינה מידתית ועשויה עוד יותר לפגוע בסיכויי שיקומו.

ו. סוף דבר:

38. אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים, שיבוצע בדרך של עבודות שירות לפי חוות דעת הממונה על עבודות שירות, מיום 25.11.18. את עבודות השירות יחל הנאשם ביום 25.02.19. מובהר לנאשם, כי כל חריגה מהוראות הממונה עלולה להוביל לנשיאת המאסר בכליאה ממשית. דברים אלו יפים, מקל

וחומר, שעה שאותר עבור הנאשם מקום תעסוקה יחיד אפשרי.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שלא יעבור עבירה של הפרת הוראה חוקית, וזאת למשך 3 שנים מהיום.

ג. קנס בסך 3,000 ₪, או 15 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב - 6 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 10.01.19 ובכל 10 לחודש שלאחר מכן.

ד. חתימה על כתב התחייבות שלא לעבור עבירה של הפרת הוראה חוקית, וזאת למשך 3 שנים מהיום, סכום ההתחייבות 5,000 ₪. לא יחתום הנאשם על ההתחייבות, בתוך 14 ימים, יאסר למשך 30 ימים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז-לוד בתוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ז כסלו תשע"ט, 05 דצמבר 2018, בהעדר הצדדים.